

som alene distribuerer elektricitet, omfattes dog ikke af bevillingssystemet.

Bevillingen er bl.a. betinget af, at bevillingshaveren efter anmodning fra handelsministeren giver alle oplysninger vedrørende den virksomhed, der udøves i henhold til bevillingen, jfr. § 5, stk. 1, nr. 3.

De beføjelser, der efter loven tilkommer handelsministeren, er i 1979 overført til energiministerens.

Lovens forarbejder indeholder ikke særlige bidrag til fortolkning af bestemmelsens indhold og rækkevidde.

Efter bestemmelsens ordlyd kan energiministerens forlange enhver oplysning vedrørende virksomhed, der udøves i henhold til bevillingen.

Formålet med elforsyningsloven er at sikre, at elforsyningen tilrettelægges og gennemføres med sigte på den mest hensigtsmæssige indpasning i landets samlede energiforsyning, jfr. § 1, stk. 1.

Det må antages at følge af almindelige forvaltningsretlige grundsætninger; at energiministerens med hjemmel i § 5, stk. 1, nr. 3, kun kan afkræve elselskaberne oplysning om den del af deres virksomhed, som ligger inden for det område, loven efter sit formål angår, jfr. Bent Christensen, Forvaltningsret, Hjemmelspørgsmål, 1980, navnlig side 91 ff.

Bestemmelsen kan således som udgangspunkt efter justitsministeriets opfattelse næppe anvendes til at afkræve elselskaberne oplysninger, der skal anvendes i anden sammenhæng end administrationen af elforsyningsloven, f.eks. i almindeligt udenrigspolitisk øjemed.

På baggrund af den brede beskrivelse af sigtet med loven og ordlyden af bestemmelsen i § 5, stk. 1, nr. 3, finder justitsministeriet dog ikke at kunne udelukke, at der vil kunne tænkes situationer, hvor hensynet til landets samlede energiforsyning kan gøre det nødvendigt at fremskaffe de omhandlede oversigter og redegørelser. Det ville muligvis kunne være tilfældet, hvor fortsat import af energi fra et bestemt producentland kunne bringe muligheden for import af energi i form af olie eller kul fra andre lande i fare.»

Spørgsmål 23:

Hvordan har udviklingen været i en række repræsentative landes import og eksport til Sydafrika i de senere år?

Svar:

På grundlag af de for udenrigsministeriet umiddelbart foreliggende oplysninger kan udviklingen i Sydafrikas samhandel med dennævnte lande beskrives som følger:

Sydafrikas import fra	1980	1981	1982	1983	1981
	i pct. af 1981				
Danmark	68	100	104	123	479 mill. d.kr.
Norge		100	91	135	395 mill. n.kr.
Sverige	76	100	99	105	1.008 mill. sv.kr.
Forbundsrepublikken					
Tyskland	75	100	99	(79)	6.161 mill. DM
Frankrig		100	70	65	5.846 mill. FF
Storbritannien		100	98	91	1.220 mill. £
Italien	61	100			829 mia lire
Forenede Stater	84	100			2.926 mill. US \$
COMECON	164				ca. 145 mill. d.kr.
	(basisår 1978)				
Øvrige Afrika	88	100			ca. 2.550 mill. d.kr.